

ЗДІБНОСТІ ДИТИНИ – ОСНОВА ВИБОРУ ПРОФЕСІЇ

Деякі діти, закінчуючи старшу школу, обирають майбутню професію під суворим керівництвом батьків, а деякі ще з раннього дитинства добре розуміють, чим саме вони хочуть займатися, коли виростуть. Показовим є їхнє захоплення певним заняттям, яке видно неозброєним оком. Звідки виникає така пристрасть до танців, музики або спорту?

Зустрічаються унікальні діти, які з моменту свого народження ніби «запрограмовані» на виконання якогось завдання і творчості. Здається, що в них закладена якась божественна місія, що робить їх особливими. Коли ми говоримо про таких дітей, то здебільшого йдеться про будь-які творчі схильності дитини. Це може бути музичний слух, пластика або вміння малювати. Звідки беруться ці здібності?

Так, у талановитих сім'ях, в яких із покоління до покоління передається певне ремесло, доля щойно народженої дитини, ймовірно, визначена.

Дитина може успадкувати певні задатки від батьків, але генетика не є основним чинником. Швидше за все, на майбутній вибір професії впливає оточення, в якому дитина росте. Батьки можуть відкрито і не впливати на вибір дитини. Дітям притаманно наслідувати, і найголовніший приклад для копіювання – це сім'я. І якщо дитина «приміряла» на себе батьківську професію, і вподобала її, то, найвірогідніше, займатиметься нею протягом усього життя.

Але не завжди все складається так благополучно. Не всі батьки змогли реалізувати себе, і не всім дітям пощастило рости в оточенні талановитих людей, захоплених своїм ремеслом.

Батьки, які не вбачають у дитині особливих задатків, дуже часто не дають свободи вибору своїм чадам.

Замість цього вони проектують на своїх дітей власні нездійсненні мрії, змушуючи їх неухильно їх дотримуватися. У віці 5-6 років діти вперше замислюються про те, ким вони будуть, коли виростуть. І найчастіше вони стикаються з негативною реакцією батьків на свої плани. «Мама, коли я виросту, хочу стати балериною» – «Нізащо! Я тобі не дозволю. Ти будеш чудовим перекладачем».

Крім задатків, закладених у нас природою, на захоплення будь-якою діяльністю також впливає і тип мислення.

Люди з образним мисленням знаходять своє призначення у творчих професіях, із логічним мисленням – у технічних. І якщо дитину з ранніх літ занурити в середовище, де можна проявляти саме ці здібності, то й захопленість справою прийде значно швидше. Однак для подальшого успіху у сфері цього мало.

Потрібні перші перемоги, які стануть стимулом до подальшого зростання, особиста схильність дитини до заняття і, якщо вже не підтримка батьків, то хоч би їх нейтральне ставлення.

Важливу роль у виборі життєвого шляху також відіграють випадкові речі, що часом можуть колосально вплинути на нас. Це може бути неймовірна історія, прочитана у книзі, вистава або просто бесіда з цікавою людиною.

Оскільки діти значно яскравіше сприймають навколишні події, то вони й більше впливають на їхню особистість. І серед багатьох спогадів дитинства існує кілька, особливо сильних, які надалі трансформуються в найцінніший досвід.

Якщо ви хочете допомогти своїм дітям знайти своє покликання, будьте уважні до них. Основний момент – це атмосфера всередині сім'ї. Знайдіть найтепліші слова підтримки для будь-яких нових справ. Навіть якщо особисто вам вони здаються безперспективними, постарайтеся прийняти їх. Проявляйте симпатію до вибору і знаходьте слова співпереживання і співчуття, якщо в дитини виникли перші труднощі. Дайте дітям свободу творчості.

Запишіть дитину в кілька різнопланових секцій. Не бійтеся перевантажити зайвою інформацією. Як зазначають психологи, діти з легкістю запам'ятовують усе нове. З часом ви зможете проаналізувати успіхи, бажання регулярно працювати у певній сфері і те, як загалом дитина ставиться до фігурного катання, англійської мови та драматичного гуртка. По мірі дорослішання деякі з секцій відійдуть на задній план, а інші займатимуть увесь час і увагу дитини.

Ще в найперші етапи життя можна зрозуміти, до чого у дитини пристрасть. Психологи рекомендують придивитися до іграшок малюка. Напевно, у них буде щось спільне. Можливо, дитині подобаються іграшки одного типу, одного кольору чи форми. Звертайте увагу на будь-яку деталь. Наприклад, як поводить себе малюк, поки ви йому читаєте. Зосереджено слухає, з цікавістю розглядає ілюстрації чи, вириваючись із ваших рук, починає інсценувати почуте? Це найцінніші деталі, що допоможуть батькам побачити в дитини певні задатки.